

Lovgivning, eller om vi i denne Retning stille os paa et forskjelligt Standpunkt. Men det ærede Mindretal har heller ikke fuldkommen Ret, naar han vil benegte, at man skulde kunne finde noget Tilsvarende i fremmede Lande. Det ærede Mindretal, som ganske vist har den For tjeneste at have erhvervet adskillige Oplysnin ger om Forholdene i fremmede Lande og navn lig i England, og derved at have fremstaaet Oplysning om en engelsk Lovbestemmelse, der er nyere end den, der synes at have været kjendt paa den Tid, da Lovforslaget blev udarbejdet, har paa samme Tid, som han tildels med Rette bemærker, at hvad der er anført i Lovforslagets Motiver, ikke er aldeles korrekt, selv brugt nogle Udtalelser, som man kan betegne paa samme Maade. Naar Alt kommer til Alt, vil det ses, at medens det ærede Min dretal i Virkeligheden indrømmer — og han kan heller ikke Andet — at man kjender Beskætning ved Stempel paa fremmede Obliga tioner i Frankrig, og jeg skal føle til, at Stem pelbeskætningen i Frankrig er i den nyeste Tid ført meget videre, end man vistnok noget Die blik har drømt om at føre den hos os, maa Mindretallet fremdeles indrømme, at man ogsaa kjender Beskætningen af fremmede Værdi papirer saavel i Nederlandene som i England, saaledes som det er blevet paastaet i Lovfor slagets Motiver og forsaavidt gjentaget af Ud valgets Flertal. Der er ganske vist den Forsk jellighed tilstede, at man i Nederlandene saavel som i England efter den nyeste Ordning, der skrives sig fra en Lovbestemmelse af Marts Maaned. d. A., kun beskæfter fremmede Obligatio ner, forsaavidt de henhøre til Laan, der ere optagne i selve Landet, eller i alt Fald Obliga tionerne, deres Dividender eller Kupons ere gjorte betalbare i vedkommende Land. Men man kjender dog altsaa meget godt i og for sig dette Princip, at beskætte fremmede Obliga tioner. Den Forskjellighed, som er tilstede mellem det, der gjælder i de nævnte Lande, og det, der foreslaas for Danmarks Vedkom mende, er efter min Opfattelse i høj Grad be grundet. Jeg vil nemlig gjøre opmærksom paa, at paa den ene Side kan et Land som Eng land — thi det er jo egentlig det, som det ærede Medlem fornemmelig har fremdraget —

meget naturligt indskrænke sig til at lægge en Skat paa de Obligationer, som blive udstedte, udgivne eller gjorte betalbare i England, fordi, naar Alt kommer til Alt, vil det vistnok blive Maaesen, den overvejende Del af de Statsobli gationer, som overhovedet komme paa Marke det i Europa, som gaar ind under hine Betin gelser. Men ganske anderledes stiller Sagen sig for Danmarks Vedkommende. Vilde man her indskrænke sig til at lægge Skat paa Obliga tioner, henhørende til fremmede Statslaan, som reises eller udgives her i Landet, og paa fremmede Obligationer, som gjøres betalbare her i Landet, vilde det ganske vist blive en saa forsvindende Del af samtlige fremmede Obligationer i Verden, at man ligesaa godt kunde lade være at træffe en saadan Foran staltning. Der er fremdeles, naar man sammenholder de forskjellige Stempelpapirsløvgiv ninger, den overordentlig væsentlige Forskjel, at medens vi hos os have fastslaaet det Prin cip i vor Stempelovgivning, — det være nu rigtigt eller ikke rigtigt — fornemmelig at lægge Skatten paa Omfætningen, paa Anbringelsen af Penge eller Midler i Værdipapirer, har man i England fulgt et ganske andet Prin cip. Der lægger man, som det oftere er ble vet fremhævet af det ærede Medlem, der ud gjør Mindretallet, og som han ogsaa, hvis jeg ikke husket feil, anbefalede, da vi for en halv Snes Aar siden havde Stempelovgivningen under Behandling, Stempelskat paa enhver Kvittering; enhver Regning fra Skrædder eller Hotelvært, skal forsynes med Stempel, naar den betales. Efter min Mening vilde man her tillands føle sig overordentlig lidet tiltalt, hvis vi vilde følge den engelske Lovgivning i dette Stykke. Men det gaar virkelig ikke an, naar vi have vor Stempelbeskætning lagt paa en ganske anden Grundvold end i England, saa at ville gjøre gjældende mod Lovforslaget, at man ikke her har fulgt den samme Grundsetning, som man følger i England, hvor man har et ganske andet Princip for Stempelbeskætningen. Spørgsmaalet er, om den Beskætning, der her er Tale om, kan siges at ville virke sammende eller forstyrrende paa Handelen med Penge papirer, om den af den Grund kan siges at ville medføre nogen Skade eller Ulempe. Er